

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1080/2011/ES

2011 m. spalio 25 d.

kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama ES garantija paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Sąjungoje, nuostoliams atlyginti ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 633/2009/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 209 ir 212 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Europos investicijų bankas (toliau – EIB) nuo 1963 m. vykdo ne tik pagrindinę investicijų finansavimo Europos Sąjungoje misiją, bet ir operacijas ne Sąjungoje, remdamas Sąjungos išorės politiką. Tai sudaro galimybę išorės regionams skiriamas Sąjungos biudžeto lėšas papildyti EIB finansiniu pajėgumu paramą gaunančių šalių naudai. Vykdydamas tokias finansavimo operacijas EIB prisideda prie Sąjungos bendrųjų principų ir politikos tikslų, įskaitant trečiųjų šalių vystymąsi ir Sąjungos gerovę pasikeitusiomis pasaulio ekonomikos sąlygomis, įgyvendinimo. EIB finansavimo operacijos, kuriomis siekiama remti Sąjungos išorės politiką, ir toliau turėtų būti vykdomos laikantis patikimos bankininkystės praktikos principų;

(2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 209 straipsnio 3 dalyje, jį skaitant kartu su jos 208 straipsniu, nustatyta, kad EIB pagal jo statute nustatytas

sąlygas prisideda prie priemonių, reikalingų Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo politikos tikslams pasiekti, įgyvendinimo;

(3) pagal EIB statuto 19 straipsnį tiesiogiai EIB pateiktos paraiškos dėl EIB finansavimo operacijų, vykdomų pagal šį sprendimą, turi būti pateiktos Komisijai siekiant jos nuomonės (toliau – EIB finansavimo paraiška);

(4) siekiant paremti Sąjungos išorės veiksmus ir sudaryti EIB galimybes finansuoti investicijas ne Sąjungoje nedarant poveikio EIB mokumui, dauguma EIB operacijų išorės regionuose buvo vykdomos naudojantis Komisijos administruojama ES biudžeto garantija (toliau – ES garantija);

(5) ES garantija 2007–2011 m. laikotarpiui buvo nustatyta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 633/2009/EB, kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama Bendrijos garantija paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti ⁽²⁾;

(6) Išorės veiksmų garantijų fondas (toliau – Garantijų fondas), įsteigtas 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 480/2009, įsteigiančiu Išorės veiksmų garantijų fondą ⁽³⁾, užtikrina Sąjungos biudžetui likvidumo atsargas, skirtas EIB finansavimo operacijų ir kitų Sąjungos išorės veiksmų atsiradusiems nuostoliams atlyginti;

(7) pagal Sprendimą Nr. 633/2009/EB Komisija ir EIB parengė EIB išorės finansavimo laikotarpio vidurio peržiūrą, grindžiamą nepriklausomu išorės įvertinimu, atliktu prižiūrint iniciatyviniam kompetentingų asmenų komitetui, išorės konsultantų peržiūra ir konkrečiais EIB parengtais įvertinimais. 2010 m. vasario 12 d. iniciatyvinis komitetas pateikė Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir EIB ataskaitą, kurioje išdėstytos jo išvados ir rekomendacijos;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. rugsėjo 20 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2011 m. spalio 13 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽²⁾ OL L 190, 2009 7 22, p. 1.

⁽³⁾ OL L 145, 2009 6 10, p. 10.

- (8) iniciatyvinio komiteto ataskaitoje daroma išvada, kad ES garantija yra veiksminga ir stipri politikos priemonė, turinti didelį finansinį ir politinį svorą, ir kad ją reikėtų toliau palikti galioti siekiant į ją įtraukti politinio arba valstybinio pobūdžio riziką. Buvo pasiūlyta atlikti tam tikrus Sprendimo Nr. 633/2009/EB pakeitimus, kuriais turėtų būti užtikrinta kuo didesnė EIB išorės operacijų pridėtinė vertė ir veiksmingumas;
- (9) labai svarbu šio sprendimo II priede pateikti šalių, galinčių atitikti EIB finansavimo su ES garantija reikalavimus, sąrašą. Taip pat tikslinga išplėsti šalių, atitinkančių EIB finansavimo su ES garantija, sąrašą, kuris šiuo metu yra pateikiamas Sprendimo Nr. 633/2009/EB I priede;
- (10) siekiant atsižvelgti į svarbius politikos pokyčius, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisės aktus dėl šio sprendimo III priedo dalinio pakeitimo. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskatinat konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (11) ES garantija garantuojamos sumos kiekviename regione turėtų ir toliau būti viršutinės EIB su ES garantija teikiamo finansavimo ribos, o ne tikslai, kuriuos EIB turi įgyvendinti;
- (12) Sąjungos paramos trečiosioms šalims, kuri padėtų kovoti su pasauline ekonomikos ir finansų krize, teikimo srityje EIB pagal dabartinį įgaliojimą 2009 m. sutelkė savo išorės skolinimo veiklą pradiniam etape, o 2010 m. daugiausia ES narystės siekiančiose šalyse, kaimynystės šalyse ir šalyse partnerėse. Be to, dėl 2011 m. pradžioje pietinėse Viduržemio jūros šalyse kilusių neramumų Sąjunga turėtų padėti aprūpinti paveiktas šalis priemonėmis, skirtomis ekonomikai atstatyti ir modernizuoti. Todėl likusiam įgaliojimų laikotarpiui turėtų būti peržiūrima bendrojo įgaliojimo viršutinė riba ir padidinta 1 684 000 000 EUR siekiant geriau atsižvelgti į tas laikinas ir išskirtines aplinkybes, nedarant poveikio viršutinėms riboms pagal kitą daugiametę finansinę programą;
- (13) EIB finansavimo operacijos, grindžiamos pirmiau minėto bendrojo įgaliojimo viršutinės ribos padidinimu, turėtų būti vykdomos atsižvelgiant į politines reformas, kurias vykdo atskiros šalys partnerės pagal Komisijos kartu su Europos išorės veiksmų tarnyba (toliau – EIVT) atliktą įvertinimą atsižvelgiant į Europos Parlamento rezolucijas ir Tarybos sprendimus bei išvadas. Tame įvertinime taip pat turėtų atspindėti Europos kaimynystės politikos peržiūra ir atnaujintas diferencijavimo akcentavimas. Sąjungos narystės siekiančiose šalyse EIB finansavimas toliau papildys Sąjungos paramą;
- (14) reikėtų taikyti ne tik regionines viršutines ribas, bet ir neprivalomą 2 000 000 000 EUR įgaliojimą, kuris būtų paskirstomas kaip paramos paketas EIB finansavimo operacijoms klimato kaitos pasekmių švelninimo ir prisitaikymo prie jos regionuose, kuriems taikomas įgaliojimas, srityje. EIB galėtų prisidėti savo patirtimi ir ištekliais ir, glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisija, padėti valdžios institucijoms bei privačiajam sektoriui kovoti su klimato kaita bei kuo geriau pasinaudoti turimu finansavimu. Remiantis pasekmių švelninimo ir prisitaikymo projektus, EIB lėšas, jei įmanoma ir tam tikrais atvejais, turėtų papildyti iš Sąjungos biudžeto lengvatinėmis sąlygomis skiriamos lėšos, veiksmingai ir nuosekliai derinant kovai su klimato kaita skiriamas dotacijas ir paskolas teikiant Sąjungos išorės paramą. Šiuo atžvilgiu tikslinga, kad Komisijos metinėje ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai būtų pateikta išsami finansinių priemonių, taikomų šiems projektams finansuoti, ataskaita, kurioje būtų nurodomos EIB finansavimo sumos pagal neprivalomą įgaliojimą ir atitinkamos dotacijų sumos;
- (15) EIB galėtų pagal kovos su klimato kaita įgaliojimą riboti galimybes gauti finansavimą su ES garantija klimato kaitos pasekmėms švelninti toms šalims, kurios, kaip laikoma, nėra įsipareigojusios siekti atitinkamų su klimato kaita susijusių tikslų. Bet koks tokios galimybės gauti finansavimą ribojimas turėtų būti grindžiamas įvairiapusiais ir išsamiais politiniais įvertinimais. Todėl Tarybai turėtų būti suteikti įgaliojimai, remiantis Komisijos bendradarbiaujant su EIVT pateiktu pasiūlymu, nuspręsti apriboti galimybes šaliai gauti EIB finansavimą su ES garantija klimato kaitos pasekmėms švelninti. Toks apribojimas turėtų būti taikomas tik EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių EIB finansavimo paraiška pateikta po šio sprendimo įsigaliojimo dienos ir kurios pasirašytos po 2012 m. sausio 1 d.
- (16) kad būtų galima kuo greičiau ir veiksmingiau įsisavinti turimą finansavimą per trejų metų laikotarpį 2011–2013 m., turėtų būti numatyta galimybė pagal klimato kaitos įgaliojimą lanksčiau paskirstyti lėšas regioniniu lygiu ir tuo pačiu metu siekti per tą laikotarpį užtikrinti proporcingą lėšų paskirstymą regionams remiantis pagal bendrąjį įgaliojimą nustatytais išorės paramos prioritetais;
- (17) atliekant EIB išorės įgaliojimų įgyvendinimo vidurio laikotarpio peržiūrą nustatyta, kad nors vertinamu laikotarpiu (2000–2009 m.) įvykdytos EIB finansavimo operacijos iš esmės atitiko Sąjungos išorės politiką, reikėtų

stiprinti Sąjungos politikos tikslų ir jų įgyvendinimo vykdant EIB operacijas ryši, jį aiškiau ir struktūriškiau apibrėžti;

(18) siekiant padidinti įgaliojimo nuoseklumą ir stiprinti EIB išorės finansavimo veiklą, skirtą remti Sąjungos politiką bei užtikrinti kuo didesnę naudą paramos gavėjams, šiame sprendime turėtų būti nustatyti EIB finansavimo operacijų įgaliojimo visuose finansavimo reikalavimus atitinkančiuose regionuose ir šalyse horizontalieji aukšto lygio tikslai pasinaudojant santykiniais EIB privalumais tose srityse, kuriose EIB ne kartą pasiekė gerų rezultatų. Todėl regionuose, kuriems taikomas šis sprendimas, EIB turėtų finansuoti projektus klimato kaitos pasekmių švelninimo ir prisitaikymo prie jos (be kita ko, perduodant su naujais energijos šaltiniais susijusias technologijas), socialinės ir ekonominės infrastruktūros (ypač transporto, energetikos, įskaitant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, energetinio saugumo, energetikos infrastruktūros, aplinkosaugos infrastruktūros, įskaitant vandentiekį ir kanalizaciją, taip pat informacinių ir ryšių technologijų) srityse bei vietos privačiojo sektoriaus vystymo srityje, visų pirma remiant mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ). Reikėtų priminti, kad galimybių MVĮ gauti finansavimą gerinimas galėtų būti itin svarbus skatinant ekonomikos vystymąsi ir kovojant su nedarbu. Šiose srityse šalių partnerių regioninė integracija, įskaitant Sąjungos narystės siekiančių šalių, kaimynystės šalių ir Sąjungos ekonominę integraciją, turėtų būti vienas svarbiausių EIB finansavimo operacijų tikslų. EIB turėtų galėti remti Sąjungos veiklą valstybėse partnerėse per tiesiogines užsienio investicijas, kuriomis padedama propaguoti technologijas ir perduoti žinias, suteikdamas investicijoms į pirmiau minėtas sritis ES garantiją arba teikdamas investicijas savo rizika;

(19) siekdamas veiksmingai padėti MVĮ, EIB finansavimo reikalavimus atitinkančiose šalyse turėtų bendradarbiauti su vietos finansų tarpininkų įstaigomis, ypač siekdamas užtikrinti, kad dalis finansinės naudos būtų perduota jų klientams ir suteiktų pridėtinės vertės, palyginti su kitais finansavimo šaltiniais. Tam tikrais atvejais pagal bendradarbiavimo susitarimus su tomis tarpininkų įstaigomis EIB turėtų prašyti, kad būtų patikrinta, ar jų klientų projektai atitinka sutartus kriterijus, kurie atitinka Sąjungos vystymosi tikslus, siekiant suteikti pridėtinės vertės. Finansų tarpininkų veikla remiant MVĮ turėtų būti visiškai skaidri ir apie ją EIB turėtų būti reguliariai teikiamos ataskaitos;

(20) be to, EIB finansavimo operacijos turėtų prisidėti prie bendrųjų Sąjungos išorės veiksmų principų, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 21 straipsnyje, – demokratijos ir teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių skatinimo ir įtvirtinimo, taip

pat prie tarptautinių aplinkosaugos susitarimų, kurių šalimi yra Sąjunga, įgyvendinimo. Visų pirma besivystančių šalių, kai apibrėžta oficialios vystymosi pagalbos (OVP) gavėjų sąrašė, nustatytame Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD), atžvilgiu EIB finansavimo operacijomis reikėtų skatinti: jų tvarų ekonomikos, socialinių ir aplinkosauginių, visų pirma nepalankiausioje padėtyje esančių šalių, vystymąsi; jų sklandžią ir laipsnišką integraciją į pasaulio ekonomiką; kovą su skurdu; taip pat prisidėti prie to, kad būtų pasiekti tikslai, kuriuos Sąjunga patvirtino Jungtinėse Tautose ir kitose kompetentingose tarptautinėse organizacijose;

(21) nors EIB, kaip investicijų banko stiprybė tebėra jo išskirtinis pobūdis, pagal šį sprendimą EIB turėtų vertinti savo išorės operacijų poveikį vystymuisi glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisija ir taikant Europos Parlamento vykdomą demokratinę priežiūrą, laikantis Europos konsensuso dėl vystymosi principų bei SESV 208 straipsnyje nustatytų principų, taip pat pagalbos veiksmingumo principų, išdėstytų 2005 m. Paryžiaus deklaracijoje ir 2008 m. Akros veiksmų darbotvarkėje. Tai turėtų būti įgyvendinama pasitelkiant įvairias konkrečias priemones, visų pirma stiprinant EIB gebėjimą vertinti projektų aplinkosauginius, socialinius ir vystymosi aspektus, įskaitant žmogaus teisių ir su konfliktais susijusios rizikos aspektą, bei skatinti konsultacijas vietos lygiu su valdžios institucijomis ir pilietine visuomene. Atlikdamas išsamų projekto patikrinimą, EIB turėtų, tam tikrais atvejais ir laikydamasis Sąjungos socialinių ir aplinkosaugos principų, reikalauti, kad projekto rengėjas konsultuotųsi vietos lygiu ir viešai paskelbtų šių konsultacijų rezultatus. Be to, EIB turėtų daugiau dėmesio skirti tiems sektoriams, kuriuose turi sukauptą tinkamos finansavimo operacijų vykdymo Sąjungoje patirties ir kurie toliau skatins atitinkamos šalies vystymąsi, pavyzdžiui, sudarys galimybes gauti finansavimą MVĮ ir mikrosubjektams gauti finansavimą, aplinkosaugos infrastruktūrai, įskaitant vandentiekį ir kanalizaciją, tvariam transportui bei klimato kaitos pasekmių švelninimui, visų pirma atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje. Be to, galėtų būti finansuojami projektai, kuriais remiama sveikatos apsaugos ir švietimo infrastruktūra, kai pridėtinė vertė yra akivaizdi;

(22) EIB taip pat turėtų palaipsniui didinti veiklą prisitaikymo prie klimato kaitos poveikio srityje, prireikus bendradarbiaudamas su kitomis tarptautinėmis finansų įstaigomis (toliau – TFI) ir Europos dvišalėmis finansų įstaigomis (toliau – EDFI). Pagal šiuo sprendimu nustatytus papildomus reikalavimus būtų reikalaujama sudaryti galimybes lengvatinėmis sąlygomis gauti išteklių ir palaipsniui koreguoti žmogiškuosius išteklius; tuo pačiu turėtų būti siekiama efektyvumo, veiksmingumo bei sinergijos ir tai panaudojant. EIB veikla taip pat turėtų papildyti Sąjungos tikslus ir prioritetus, susijusius su institucijų stiprinimu ir sektorių reformomis. Galiausiai EIB turėtų nustatyti veiklos rodiklius, kurie būtų susieti su projektų vystymosi ir aplinkosauginiais aspektais bei jų rezultatais;

- (23) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, buvo įsteigtos Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausiasis įgaliotinis) pareigos siekiant didinti Sąjungos išorės santykių poveikį ir nuoseklumą;
- (24) be to, pastaraisiais metais išsiplėtė ir sustiprėjo Sąjungos išorės santykių politika. Visų pirma, tai pasakytina apie Pasirengimo narystei strategiją, Europos kaimynystės politiką, Sąjungos strategiją dėl Vidurinės Azijos, atnaujintas partnerystes su Lotynų Amerika ir Pietryčių Azija bei Sąjungos strategines partnerystes su Rusija, Kinija ir Indija. Tas pats pasakytina ir apie Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo politiką, kuri dabar išplėsta siekiant įtraukti visas besivystančias šalis. Nuo 2007 m. Sąjungos išorės santykiai taip pat buvo stiprinami naujomis finansinėmis priemonėmis, visų pirma Pasirengimo narystei pagalbos priemone (toliau - PNPP), Europos kaimynystės ir partnerystės priemone (toliau - EKPP), vystomojo bendradarbiavimo priemone (toliau - VBP), Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone (toliau - EIDHR) ir Stabilumo priemone;
- (25) įsteigus EIVT ir įsigaliojus šiam sprendimui, Komisija ir EIB turėtų iš dalies pakeisti susitarimo memorandumą dėl bendradarbiavimo ir veiksmų koordinavimo regionuose, nurodytuose 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendime 2006/1016/EB, suteikiančiame Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti⁽¹⁾, ir atitinkamais atvejais bei pritarus vyriausiajam įgaliotiniui, išplėsti naują susitarimo memorandumą ir jį taikyti EIVT, visų pirma kiek tai susiję su strateginiu lygiu vykdomu nuolatiniu ir sistemingu Komisijos ir EIB dialogu, kuriame taip pat turėtų dalyvauti EIVT, ir su kitais EIVT kompetencijai priskiriamais aspektais;
- (26) imdamasis priemonių, būtinų Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo politikai įgyvendinti pagal SESV 209 straipsnio 3 dalį, EIB turėtų siekti netiesiogiai remti 2015 m. Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimą visuose regionuose, kuriuose jis vykdo veiklą;
- (27) siekiant užtikrinti didesnę visos Sąjungos paramos atitinkamuose regionuose nuoseklumą, reikėtų rasti galimybių, prirėmus ir tam tikrais atvejais, derinti EIB finansavimą su Sąjungos biudžeto ištekliais, pavyzdžiui, garantijų, rizikos kapitalo ir palūkanų normų subsidijų, investicijų bendro finansavimo forma, kartu teikiant techninę pagalbą projektų rengimui ir įgyvendinimui taikant PNPP, EKPP, Vystomojo bendradarbiavimo priemonę (DCI), EIDHR, VBP ir Stabilumo priemonę. Kai EIB finansavimas taip
- derinamas su kitais Sąjungos biudžeto ištekliais, visuose finansiniuose sprendimuose turėtų būti aiškiai nurodyta, kokie ištekliai bus naudojami. Komisijos metinėje EIB finansavimo operacijų, įvykdytų remiantis šiuo sprendimu, ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų būti išsamiai nurodytas biudžeto lėšų paskirstymas ir finansinės priemonės, kurios buvo taikomos kartu su EIB finansavimu;
- (28) reikėtų užtikrinti, kad EIB išorės finansavimo operacijos visais lygiais - pradedant išankstiniu strateginiu planavimu ir baigiant tolesniu projektų rengimu - atitiktų ir remtų Sąjungos išorės politiką ir šiame sprendime numatytus aukšto lygio tikslus. Siekiant didinti Sąjungos išorės veiksmų nuoseklumą, reikėtų toliau stiprinti Komisijos, EIVT ir EIB dialogą politikos ir strategijos klausimais. Tuo pačiu tikslu reikėtų stiprinti Komisijos, EIVT ir EIB bendradarbiavimą ir išankstinį tarpusavio keitimąsi informacija veiksmų lygiu. Ne Sąjungoje esantys EIB biurai pirmiausia turėtų būti įsteigti Sąjungos delegacijose siekiant stiprinti tokį bendradarbiavimą ir kartu dalintis veiklos išlaisdomis. Ypač svarbu Komisijai, EIVT ir EIB, kai tinkama, iš anksto keistis nuomonėmis rengiant planavimo dokumentus, kad būtų kuo labiau padidinta šių trijų Sąjungos institucijų vykdomos veiklos sinergija;
- (29) bendrojo įgaliojimo tikslų ir jų įgyvendinimo susiejimo praktinės priemonės bus nustatytos regioninėse techninėse veiklos gairėse. Tokios gairės turėtų atitikti platesnio pobūdžio Sąjungos regioninės politikos sistemą, išdėstytą šio sprendimo priede. Šios gairės turėtų atspindėti Sąjungos šalių strategijas ir jomis turėtų būti siekiama užtikrinti, kad EIB finansavimas papildytų atitinkamas Sąjungos paramos politikos sritis, programas ir priemones įvairiuose regionuose;
- (30) konsultuodamasis su Komisija, EIB turėtų parengti preliminarią daugiametę numatomos EIB finansavimo operacijų apimties programą, kad būtų užtikrinta, jog bus tinkamai planuojamos biudžeto lėšos, kurių reikia Garantijų fondo atidėjiniams sudaryti ir užtikrinti, kad EIB numatomas finansavimas neviršytų šiame sprendime nustatytų viršutinių ribų. Komisija į šį planą turėtų atsižvelgti reguliariai programuodama biudžetą, kuris perduodamas biudžeto valdymo institucijai;
- (31) siekiant optimizuoti dotacijų bei paskolų išorės regionuose derinimo mechanizmų veikimą, reikėtų išnagrinėti galimybes sukurti „Sąjungos bendradarbiavimo ir vystymosi platformą“. Šiuo tikslu Komisija turėtų sukurti valstybių narių, EIVT ir EIB ekspertų grupę, kuri įvertintų su tokia platforma susijusias išlaidas ir jos teikiamą naudą. Atlikdama šį vertinimą ta grupė turėtų konsultuotis su kitais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant Europos daugiašales ir dvišales finansų įstaigas. Tokia platforma

(1) OL L 414, 2006 12 30, p. 95.

- turėtų toliau skatinti sinergiją ir abipusio pasitikėjimo susitarimus, grindžiamus santykinu skirtingų institucijų pranašumu, tuo pačiu metu nepažeidžiant Komisijos ir EIB vaidmens ir išimtinių teisių atitinkamai įgyvendinant Sąjungos biudžetą ir teikiant EIB paskolas. Remdamasi minėtos ekspertų grupės išvadomis Komisija iki 2012 m. vidurio turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą ir, prireikus, pateikti pasiūlymą dėl platformos;
- (32) EIB turėtų būti skatinamas didinti operacijas ir įvairinti savo finansines priemones ne Sąjungoje nesinaudodamas ES garantija, kad būtų skatinama suteikti garantiją toms šalims ir projektams, kurie turi mažas galimybes patekti į rinką, atsižvelgiant į skolos tvarumo aspektus, ir jeigu dėl to garantija suteikia didesnės pridėtinės vertės. Dėl šios priežasties ir visuomet siekdamas tikslo remti Sąjungos išorės santykių politikos tikslus EIB, atsižvelgdamas į savo rizikos prisiėmimo pajėgumą, turėtų būti skatinamas didinti savo rizika skolinamas sumas, be kita ko, remiant Sąjungos ekonominius interesus, ypač Sąjungos narystės siekiančiose šalyse ir kaimynystės šalyse, aukštą investicinį reitingą turinčiose kitų regionų šalyse, taip pat žemą investicinį reitingą turinčiose šalyse, kai EIB turi tinkamas trečiųjų šalių garantijas. Konsultuodamasis su Komisija, EIB turėtų parengti politiką, kaip turi būti sprendžiama, ar priskirti projektus įgaliojimui su ES garantija, ar EIB finansavimui savo rizika. Pagal tokią politiką būtų atsižvelgiama į atitinkamų šalių ir projektų kreditingumą;
- (33) EIB turėtų apsvarstyti galimybę didinti savo finansavimo operacijas, vykdomas pagal šį sprendimą, vietos viešiesiems subjektams, jei atliktas tinkamas tokių operacijų EIB kredito rizikos vertinimas;
- (34) EIB turėtų išplėsti naujų ir novatoriškų finansavimo priemonių pasiūlą, be kita ko, kiek įmanoma, skirdamas daugiau dėmesio garantijų priemonių kūrimui, atsižvelgdamas į EIB rizikos politiką. Be to, EIB turėtų būti skatinamas paskolas teikti vietos valiuta ir vietos rinkose leisti obligacijas su sąlyga, kad šalys partnerės įgyvendina būtinas struktūrines reformas, visų pirma finansų sektoriuje, taip pat imasi kitų priemonių palankesnėms sąlygoms EIB veiklai sudaryti;
- (35) siekiant užtikrinti, kad EIB visuose regionuose ir subregionuose atitiktų įgaliojimo reikalavimus, pakankami žmogiškieji ir finansiniai ištekliai turėtų būti palaipsniui skiriami EIB išorės veiklai. Tai visų pirma būtų pakankami pajėgumai Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo tikslams remti, didesnis dėmesys su veikla susijusių aplinkosaugos, socialinių ir vystymosi aspektų *ex ante* vertinimui bei veiksminga projektų stebėseną jų įgyvendinimo metu. Reikėtų pasinaudoti galimybėmis didinti efektyvumą bei veiksmingumą ir reikėtų aktyviai siekti sinergijos;
- (36) vykdydamas į šio sprendimo taikymo sritį patenkančias finansavimo operacijas ne Sąjungoje, EIB turėtų siekti toliau stiprinti veiksmų koordinavimą ir bendradarbiavimą su TFĮ ir EDFĮ, įskaitant tam tikrais atvejais bendradarbiavimą sektorių sąlygų ir abipusio pasitikėjimo procedūrų klausimais, bendro finansavimo naudojimą ir dalyvavimą pasaulinėse iniciatyvose, pavyzdžiui, skatinančiose paramos koordinavimą ir veiksmingumą. Tokiu veiksmų koordinavimu ir bendradarbiavimu turėtų būti siekiama kuo labiau sumažinti sąnaudų dubliavimosi ir nereikalingo persidengimo galimybę. Tos pastangos turėtų būti grindžiamos tarpusavio sąveika. Šiame sprendime išdėstyti principai turėtų būti taikomi ir tuo atveju, kai EIB finansavimas teikiamas pagal bendradarbiavimo susitarimus su kitomis TFĮ ir EDFĮ;
- (37) EIB turėtų pagerinti savo bendradarbiavimą su kitomis Europos finansų įstaigomis, ypač Sąjungai nepriklausančiose šalyse, kuriuose vykdoma bendra veikla, pagal susitarimus, pavyzdžiui, Komisijos, EIB grupės ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) trišalį susitarimo memorandumą, dėl bendradarbiavimo ne Sąjungoje, ir leidžiant EIB grupei ir ERPB veikti pagal papildomumo principą remiantis jų atitinkamais palyginamais pranašumais;
- (38) reikėtų gerinti EIB ataskaitų ir informacijos teikimą Komisijai siekiant sudaryti galimybes Komisijai pagerinti jos metinę ataskaitą, kurią ji teikia Europos Parlamentui ir Tarybai dėl pagal šį sprendimą įvykdytų EIB finansavimo operacijų. Šioje konstatuojamoje dalyje minėti papildomi ataskaitų teikimo reikalavimai turėtų būti taikomi tik EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių EIB finansavimo paraiška pateikta po šio sprendimo įsigaliojimo dienos ir kurios pasirašytos po 2012 m. sausio 1 d. Ataskaitoje visų pirma turėtų būti įvertinta, ar, atsižvelgiant į regiono technines veiklos gaires, EIB finansavimo operacijos atitinka šį sprendimą, bei į ją turėtų būti įtraukti skirsniai dėl: EIB pridėtinės vertės, pavyzdžiui, paramos Sąjungos išorės politikai ir įgaliojimų reikalavimų vykdymui; finansuojamų operacijų kokybės; finansinės naudos perdavimo klientams; ir skirsniai dėl bendradarbiavimo, įskaitant bendrą finansavimą, su Komisija ir su kitomis TFĮ bei dvišaliais paramos teikėjais. Ataskaitoje taip pat turėtų būti įvertinta kiek EIB, rengdamas finansuojamus projektus ir vykdydamas jų stebėseną, atsižvelgė į ekonominio, finansinio, aplinkosauginio ir socialinio tvarumo aspektą. Joje taip pat turėtų būti specialus skirsnis, skirtas priemonėms, kurias EIB įgyvendino siekdamas laikytis šio įgaliojimo, kaip nustatyta Sprendimu Nr. 633/2009/EB, išsamiai įvertinti, ypatingą dėmesį skiriant EIB finansavimo operacijoms, kurias vykdydamas jis taiko finansines priemones, galiojančias nebendradarbiaujančiose šalyse ir teritorijose. Vykdydamas finansavimo operacijas, EIB turėtų tinkamai įgyvendinti savo politiką dėl mažai reguliuojamų ar nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų, kurios tikslas – prisidėti prie tarptautinės kovos su mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių vengimu. Ataskaitoje taip pat turėtų būti įvertinami projektų socialiniai ir vystymosi aspektai. Ji turėtų būti skelbiama viešai, kad

pilietinė visuomenė ir paramą gaunančios šalys galėtų pareikšti savo nuomonę. Jei būtina, ataskaitoje turėtų būti nurodyti esminiai aplinkybių pokyčiai, kuriais remiantis iki laikotarpio pabaigos būtų toliau keičiamas įgaliojimas. Ataskaitoje visų pirma turėtų būti nurodytas pagal šį sprendimą vykdomo EIB finansavimo, derinamo su visais Sąjungos finansiniais ištekliais bei kitais paramos teikėjais, paskirstymas, tokiu būdu pateikiant finansavimo operacijų finansinės padėties apžvalgą;

- (39) EIB finansavimo operacijos ir toliau turėtų būti administruojamos laikantis EIB taisyklių ir procedūrų, įskaitant tinkamas kontrolės priemones ir priemones, kurių imamasi siekiant išvengti mokesčių slėpimo, taip pat laikantis atitinkamų taisyklių ir procedūrų, susijusių su Audito Rūmais ir Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF);
- (40) pateikiant pasiūlymą dėl ES garantijos pagal kitą daugiametę finansinę programą, Komisijos turėtų būti paprašyta visų pirma išnagrinėti, glaudžiai bendradarbiaujant su EIB ir atsižvelgiant į Garantijų fondo aprūpinimo pasekmes, ribas, kurioms taikoma ES garantija, finansavimo reikalavimus galinčių atitikti šalių sąrašą ir EIB galimybę suteikti mikrokreditų finansavimą ir kitų tipų priemones. Komisija ir EIB taip pat turėtų išnagrinėti galimybes sustiprinti ateityje finansavimo per PNPP, EKPP, Vystomojo bendradarbiavimo priemonę (DCI), EIDHR, VBP ir Stabilumo priemonę bei EIB išorės įgaliojimų sinergiją;
- (41) šiuo sprendimu neturėtų būti daromas poveikis bet kurioms deryboms ir sprendimams dėl kitos daugiametės finansinės programos;
- (42) todėl ir dėl teisinio saugumo ir aiškumo priežasčių Sprendimas Nr. 633/2009/EB turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

ES garantija

1. Europos Sąjunga suteikia Europos investicijų bankui (toliau - EIB) Sąjungos biudžeto garantiją operacijoms, vykdomoms ne Sąjungoje (toliau - ES garantija). ES garantija suteikiama kaip visuotinė garantija dėl EIB negautų, bet jam priklausančių sumų, susijusių su 2 dalies finansavimo reikalavimus atitinkančiomis paskolomis ir paskolų garantijomis EIB investiciniams projektams. EIB finansavimo veikla turi atitikti Sąjungos išorės veiksmų bendruosius pagrindinius principus ir ją vykdančią prisidedama prie tikslų ir politikos įgyvendinimo. Vienas iš EIB finansavimo besivystančiose šalyse tikslų, kaip nurodyta OECD

sudarytame oficialios vystymosi pagalbos (OPV) gaunančių šalių sąraše, - netiesiogiai prisidėti siekiant vystymosi tikslų, pavyzdžiui, sumažinti skurdą pasitelkiant integracinį augimą bei tvarų ekonominį ir socialinį vystymąsi.

2. ES garantija suteikiama EIB paskoloms ir paskolų garantijoms, suteiktoms III priede išvardytose šalyse vykdomiems investiciniams projektams laikantis EIB taisyklių ir procedūrų, įskaitant EIB pareiškimą dėl socialinių ir aplinkosaugos standartų, ir remiant atitinkamus Sąjungos išorės politikos tikslus, kai EIB finansavimas yra suteiktas pagal pasirašytą susitarimą, kuris dar galioja ir nėra nutrauktas (toliau - EIB finansavimo operacijos).

3. ES garantija neviršija 65 % visos vykdančios EIB finansavimo operacijas išmokėtų kreditų ir suteiktų garantijų sumos, atėmus sugrąžintas sumas ir įskaitant visas susijusias sumas.

4. ES garantija taikoma EIB finansavimo operacijoms, pasirašytoms per laikotarpį nuo 2007 m. vasario 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. Pagal Tarybos sprendimus 2006/1016/EB, 2008/847/EB⁽¹⁾ ir Sprendimą Nr. 633/2009/EB pasirašytoms EIB finansavimo operacijoms ir toliau taikoma ES garantija pagal šį sprendimą.

5. Jeigu, pasibaigus 4 dalyje nurodytam laikotarpiui, Europos Parlamentas ir Taryba nepriėmė sprendimo, kuriuo EIB būtų suteikta nauja ES garantija jo finansavimo operacijoms ne Sąjungoje pagal 16 straipsnį, tas laikotarpis automatiškai pratęsiamas šešiams mėnesiams.

2 straipsnis

Viršutinės įgaliojimo ribos

1. Didžiausia EIB finansavimo operacijų, kurioms suteikiama ES garantija, viršutinė riba laikotarpiu nuo 2007 m. iki 2013 m., atėmus anuliuotas sumas, neturi viršyti 29 484 000 000 EUR; ji suskirstyta į dvi dalis:

a) bendrąją įgaliojimą - 27 484 000 000 EUR;

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 4 d. Tarybos sprendimas 2008/847/EB dėl Centrinės Azijos šalių atitikties reikalavimams pagal Sprendimą 2006/1016/EB, suteikiantį Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti (OL L 301, 2008 11 12, p. 13).

b) klimato kaitos įgaliojimą – 2 000 000 000 EUR.

2. Bendrasis įgaliojimas skirstomas į regionines viršutines ribas ir viršutinių ribų dalis, kaip nustatyta I priede. Laikydami regioninių viršutinių ribų EIB palaipsniui užtikrina proporcingą paskirstymą pagal šalis regionuose, kuriems taikomas bendrasis įgaliojimas.

3. Bendrasis įgaliojimas taikomas tik EIB finansavimo operacijoms, kuriomis siekiama 3 straipsnyje nustatytų tikslų.

4. Klimato kaitos įgaliojimas apima EIB finansavimo operacijas visose šalyse, kurioms taikomas šis sprendimas, kai tokiomis operacijomis remiamas pagrindinis Sąjungos politikos tikslas – kovoti su klimato kaita remiant klimato kaitos pasekmių švelninimo ir prisitaikymo prie jos projektus, kuriais prisidedama prie bendro Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos tikslo, visų pirma vengiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo arba jį mažinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių, energijos vartojimo efektyvumo ir tvaraus transporto srityse arba didinant pažeidžiamų šalių, sektorių ir bendruomenių atsparumą neigiamam klimato kaitos poveikiui. Klimato kaitos įgaliojimas įgyvendinamas glaudžiai bendradarbiaujant su Komisija, jei įmanoma ir tam tikrais atvejais, EIB finansavimą derinant su Sąjungos biudžeto lėšomis.

Taryba atitinkamais atvejais ir pagal Komisijos pasiūlymą gali nuspręsti apriboti šalies tinkamumą gauti EIB finansavimą klimato kaitos pasekmių švelninimui su ES garantija. Bet koks tokios galimybės gauti finansavimą apribojimas dėl netinkamumo pagal klimato kaitos švelninimo įgaliojimą taikomas tik toms EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių EIB finansavimo paraiška pateikta po 2011 m. spalio 30 d. ir kurios pasirašytos po 2012 m. sausio 1 d.

5. Vykdymas klimato kaitos įgaliojimą, EIB siekia užtikrinti proporcingą finansavimo operacijų, pasirašytų regionuose, kuriems taikomas III priedas, paskirstymą iki 1 straipsnio 4 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos. Visų pirma EIB užtikrins, kad III priedo A punkte nurodytam regionui būtų skirta ne daugiau kaip 40 %, B punkte nurodytam regionui – ne daugiau kaip 50 %, C punkte nurodytam regionui – ne daugiau kaip 30 %, o D punkte nurodytam regionui – ne daugiau kaip 10 % šiam įgaliojimui skirtos sumos. Klimato kaitos įgaliojimas apskritai naudojamas projektams, kurie glaudžiai susiję su pagrindinėmis EIB kompetencijomis, kurie suteikia pridėtinės vertės ir kuriais didinamas prisitaikymo prie klimato kaitos ir jos pasekmių švelninimo veiklos poveikis.

6. Tiek bendrasis įgaliojimas, tiek klimato kaitos įgaliojimas tvarkomi laikantis patikimos bankininkystės praktikos principų.

3 straipsnis

Bendrieji įgaliojimo tikslai

1. ES garantija suteikiama EIB finansavimo operacijoms, kuriomis remiamas kuris nors iš šių bendrųjų tikslų:

a) vietos privataus sektoriaus plėtojimas, visų pirma paramos MVĮ atveju;

b) socialinės ir ekonominės infrastruktūros, įskaitant transporto, energetikos, aplinkosaugos infrastruktūrą bei informacinių ir ryšių technologijas, plėtojimas;

c) klimato kaitos pasekmių švelninimas ir prisitaikymas prie jos, kaip nurodyta 2 straipsnio 4 dalyje.

2. Neviršijant pagrindinių EIB kompetencijų, jo finansavimo operacijomis, vykdomomis pagal šį sprendimą, prisidedama prie Sąjungos išorės veiksmų bendrųjų principų, kaip nurodyta ES sutarties 21 straipsnyje, ir prie tarptautinių aplinkosaugos srities susitarimų, kurių šalimi yra Sąjunga, įgyvendinimo.

3. Šalių partnerių regioninė integracija, įskaitant narystės siekiančių šalių, kaimynystės šalių ir Sąjungos ekonominę integraciją, yra vienas svarbiausių EIB finansavimo operacijų tikslų srityse, kurioms taikomi 1 dalyje išvardyti bendrieji tikslai.

4. EIB svarsto galimybę intensyvuoti savo veiklą, kuria remiama sveikatos apsaugos ir švietimo infrastruktūra, kai tokios veiklos pridėtinė vertė yra akivaizdi.

4 straipsnis

Šalys, kurioms taikomas šis sprendimas

1. II priede pateikiamas šalių, galinčių atitikti finansavimo reikalavimus EIB finansavimui su ES garantija gauti, sąrašas. III priede pateikiamas šalių, atitinkančių EIB finansavimo su ES garantija reikalavimus, sąrašas, į kurį negali būti įtrauktos šalys, kurios nenurodytos II priede. Dėl į II priedo sąrašą neįtrauktų regionų ir šalių atitikties EIB finansavimo su ES garantija reikalavimams kiekvienu konkrečiu atveju sprendžiama laikantis įprastos teisėkūros procedūros.

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 5 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl III priedo dalinio pakeitimo. Komisijos sprendimai grindžiami bendru ekonominiu ir politiniu įvertinimu, įskaitant su demokratija, žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis susijusius aspektus, taip pat atitinkamomis Europos Parlamento rezoliucijomis ir Tarybos sprendimais bei išvadomis. Deleguotieji aktai, kuriais iš dalies keičiamas III priedas, nedaro poveikio ES garantijų taikymui EIB finansavimo operacijoms, pasirašytoms iki tų deleguotųjų aktų įsigaliojimo.

3. ES garantija taikoma tik EIB finansavimo operacijoms, vykdomoms finansavimo reikalavimus atitinkančiose šalyse, pasirašiusiose bendrąjį susitarimą su EIB, kuriame nustatytos teisinės sąlygos, pagal kurias turi būti vykdomos tokios operacijos.

4. ES garantija netaikoma EIB finansavimo operacijoms konkrečioje šalyje, kai susitarimas dėl tokių operacijų pasirašytas po tos šalies įstojimo į Sąjungą.

5 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.
2. 4 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2011 m. spalio 30 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 4 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.
4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 4 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareišė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviems mėnesiams.

6 straipsnis

EIB finansavimo operacijų indėlis siekiant Sąjungos politikos tikslų

1. Komisija kartu su EIB parengia EIB finansavimo pagal šį sprendimą regionines technines veiklos gaires.

Regioninės techninės veiklos gairės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad Sąjungos politika būtų remiama EIB finansavimo operacijomis, turi atitikti platesnio pobūdžio Sąjungos regioninės politikos sistemą, įtvirtintą IV priede. Visų pirma regioninėmis techninėmis veiklos gairėmis bus užtikrinama, kad pagal šį sprendimą teikiamas EIB finansavimas papildytų atitinkamas Sąjungos paramos politikos sritis, programas ir priemones įvairiuose regionuose.

Rengdami šias gaires, Komisija ir EIB atitinkamai politikos klausimais konsultuosiu su EIVT ir atsižvelgs į atitinkamas Europos Parlamento rezolucijas ir Tarybos sprendimus bei išvadas.

Kai tik gairės parengiamos, Komisija jas ir atnaujintas jų redakcijas perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

Laikydamos regioninių techninių veiklos gairių, EIB nustato atitinkamas finansavimo strategijas ir užtikrina jų įgyvendinimą.

2. EIB finansavimo operacijų suderinamumas su Sąjungos išorės politikos tikslais stebimas pagal 11 straipsnį. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos tokiai stebėsenai vykdyti, EIB parengia veiksmingumo rodiklius, susijusius su finansuojamų projektų vystymosi, aplinkosaugos ir žmogaus teisių aspektais, atsižvelgdamas į atitinkamus rodiklius, nustatytus pagal Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo. Projektų aplinkosaugos aspektų rodikliai turėtų apimti „švarios technologijos“ kriterijus, iš esmės grindžiamus energijos vartojimo efektyvumu ir išmetamųjų teršalų mažinimo technologijomis.

3. EIB finansavimo operacijai ES garantija negali būti teikiama, jeigu dėl tokios operacijos Komisija pareiškia neigiamą nuomonę EIB statuto 19 straipsnyje numatyta tvarka.

4. Laikydamosi Sąjungos ir tarptautinių klimato kaitos srities tikslų, EIB, bendradarbiaudamas su Komisija, ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. pateikia strategiją, kurioje nurodyta, kaip pagal savo išorės įgaliojimą jis palaipsniui ir nuolat didins projektų, kuriais skatinama mažinti išmetamo CO₂ kiekius, procentinę dalį ir palaipsniui nutrauks projektų, kurie trukdo siekti Sąjungos tikslų klimato kaitos srityje, finansavimą.

5. Atsižvelgdami į papildomus šiuo sprendimu nustatytus reikalavimus, EIB valdymo organai užtikrina, kad EIB ištekliai, įskaitant personalą, būtų palaipsniui pritaikomi siekiant tinkamai laikytis šiame sprendime nustatytų reikalavimų. Reikėtų pasinaudoti galimybėmis didinti efektyvumą bei veiksmingumą ir reikėtų aktyviai siekti sinergijos.

7 straipsnis

EIB atliekamas projektų aspektų, susijusių su vystymusi, vertinimas

1. EIB išsamiai ir, atitinkamai atvejais bei laikantis Sąjungos principų socialinėje ir aplinkosaugos srityse, surengęs atitinkamas viešas konsultacijas vietos lygiu, vertina projektų, kuriems suteikiama ES garantija, aspektus, susijusius su vystymusi.

EIB vidaus taisyklėse ir procedūrose numatytos būtinos nuostatos dėl projektų aplinkosauginio ir socialinio poveikio ir aspektų, susijusių su žmogaus teisėmis, įvertinimo siekiant užtikrinti, kad pagal šį sprendimą būtų remiami tik ekonominiu, finansiniu, aplinkosauginiu ir socialiniu požiūriu tvarūs projektai.

Komisija į metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai įtraukia EIB veiklos aspektų, susijusių su vystymusi, suvestinio pobūdžio vertinimą, remdamasi išsamaus projektų patikrinimo rezultatais.

Tam tikrais atvejais taip pat vertinama, kaip projekto įgyvendinimo laikotarpiu teikiant techninę pagalbą būtų galima padidinti EIB finansavimo gavėjų gebėjimus.

2. Be su vystymusi susijusių aspektų *ex ante* vertinimo, EIB reikalauja, kad projektų rengėjai vykdytų išsamią projekto įgyvendinimo iki jo pabaigos stebėseną, įskaitant, *inter alia*, projekto poveikį vystymuisi, aplinkosaugai ir žmogaus teisėms. EIB vertina projektų rengėjų pateiktą informaciją. Jeigu įmanoma, EIB stebėseną apima finansų tarpininkų veiklos stebėseną remiant MVĮ. Jeigu įmanoma, stebėsenos rezultatai skelbiami viešai.

3. EIB teikia Komisijai metines ataskaitas, kuriose vertinamas per tuos metus finansuotų operacijų numatytas poveikis vystymuisi.

Ataskaitos grindžiamos EIB veiksmingumo rodikliais, nurodytais 6 straipsnio 2 dalyje. Komisija pateikia EIB poveikio vystymuisi ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai pagal kasmetinę ataskaitų teikimo tvarką, numatytą 11 straipsnyje, ir paskelbia jas viešai, kad suinteresuotieji subjektai, įskaitant pilietinę visuomenę ir paramą gaunančias šalis, galėtų šiuo klausimu pateikti nuomonę.

Europos Parlamentas aptaria metines ataskaitas atsižvelgdamas į visų suinteresuotųjų subjektų nuomones.

4. Šiame straipsnyje nurodyti reikalavimai taikomi tik toms EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių EIB finansavimo paraiška pateikta po 2011 m. spalio 30 d. ir kurios pasirašytos po 2012 m. sausio 1 d.

8 straipsnis

Bendradarbiavimas su Komisija ir EIVT

1. EIB išorės veiksmų suderinamumas su Sąjungos išorės politikos tikslais didinamas siekiant kuo labiau padidinti EIB finansavimo ir Sąjungos biudžeto išteklių sinergiją, ypač rengiant 6 straipsnyje minimas regionines technines veiklos gaires, taip pat palaikant reguliarią ir sistemingą dialogą ir iš anksto keičiantis informacija apie:

- a) Komisijos ir (arba) tam tikrais atvejais EIVT parengtus strateginius dokumentus, pavyzdžiui, apie šalims ir regionams skirtus strateginius dokumentus, preliminarinius programas, veiksmų planus ir pasirengimo narystei dokumentus;
- b) EIB strateginius planavimo dokumentus ir planuojamus projektus;
- c) kitus politinius ir veiklos aspektus.

2. Bendradarbiavimas vykdomas konkrečiuose regionuose, atsižvelgiant į EIB vaidmenį ir Sąjungos politiką kiekviename regione.

9 straipsnis

Bendradarbiavimas su kitomis viešojo finansavimo įstaigomis

1. Tam tikrais atvejais EIB finansavimo operacijos turi būti vis dažniau vykdomos bendradarbiaujant su kitomis TFĮ arba EDFĮ siekiant kuo labiau padidinti sinergiją, bendradarbiaujant ir veiksmingumą bei užtikrinti apdairų ir pagrįstą rizikos pasi-

dalijimą ir projektų bei sektorių sąlygų suderinamumą, kad būtų kuo labiau sumažinta sąnaudų dubliavimosi ir nereikalingo persidengimo galimybė.

2. 1 dalyje nurodytam bendradarbiavimui palankesnės sąlygos sudaromos koordinuojant veiklą, visų pirma vykdomą pagal atitinkamais atvejais Komisijos, EIB ir pagrindinių TFĮ bei EDFĮ, veikiančių skirtinguose regionuose, sudarytus susitarimo memorandumus arba kitas Sąjungos regioninio bendradarbiavimo sistemas, kartu atsižvelgiant į EIVT kompetenciją.

10 straipsnis

ES garantijos aprėptis ir sąlygos

1. EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių sutartis pasirašyta su valstybe arba kurios vykdomos su valstybės garantija, ir kitoms EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių sutartis pasirašyta su regioninės arba vietos valdžios institucijomis arba vyriausybei priklausančiomis ir (arba) jos kontroliuojamomis valstybės įmonėmis arba įstaigomis, jeigu tokių kitų EIB finansavimo operacijų kredito rizika yra tinkamai EIB įvertinta atsižvelgiant į atitinkamos šalies kredito rizikos būklę, ES garantija apima visas EIB negautas, bet jam priklausančias sumas (toliau - bendroji garantija).

2. Taikant 1 dalį Vakarų Krantui ir Gazos ruožui atstovaujau Palestinos Administracija, o Kosovui ⁽¹⁾ - Jungtinių Tautų misija Kosove arba administracija, paskirta vadovaujantis 6 straipsnyje nurodytomis regioninėmis techninėmis veiklos gairėmis.

3. EIB finansavimo operacijų, išskyrus 1 dalyje nurodytas operacijas, atveju ES garantija apima visas EIB negautas, bet jam priklausančias sumas, jeigu jos nebuvo gautos dėl kurios nors iš toliau nurodytos politinės rizikos (toliau - politinės rizikos garantija):

- a) valiutos nepervedimo;
- b) turto nusavinimo;
- c) karo arba pilietinių neramumų;
- d) atsisakymo vykdyti teisingumą pažeidus sutartį.

4. Konsultuodamasis su Komisija EIB parengia aiškia ir skaidrią sprendimų dėl operacijų, kurioms gali būti suteikiama ir ES garantija, ir EIB finansavimas savo rizika, finansavimo šaltinio paskyrimo priėmimo politiką.

5. Kai suteikiama ES garantija, EIB suteikia Sąjungai atitinkamas teises pagal 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą susitarimą.

⁽¹⁾ Pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1244 (1999).

11 straipsnis

Metinių ataskaitų teikimas ir apskaita

1. Kiekvienais metais Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia EIB finansavimo operacijų, atliktų pagal šį sprendimą, ataskaitą. Į ataskaitą įtraukiamas EIB finansavimo operacijų įvertinimas projekto, sektoriaus, šalies bei regiono lygiu, taip pat tų finansavimo operacijų indėlio įgyvendinant Sąjungos išorės politikos ir strateginius tikslus įvertinimas. Ataskaitoje pateikiama vykdomų projektų suvestinė apžvalga.

Ataskaitoje visų pirma įvertinama EIB finansavimo operacijų atitiktis šiam sprendimui atsižvelgiant į 6 straipsnyje minimas regionines technines veiklos gaires, ir į ją įtraukiami skirsniai apie pridėtinę vertę siekiant įgyvendinti Sąjungos politikos tikslus, apie projekto numatyto poveikio vystymuisi suvestinio pobūdžio įvertinimą ir apie tai, kiek EIB atsižvelgė į aplinkosauginį ir socialinį tvarumą rengdamas bei stebėdamas finansuojamus projektus, taip pat apie bendradarbiavimą su Komisija ir kitomis TFĮ ir EDFĮ, įskaitant bendrą finansavimą.

Ataskaitoje visų pirma pateikiamas visų Sąjungos finansinių išteklių, naudojamų kartu su EIB ir kitų paramos teikėjų finansavimu, paskirstymas, taigi pateikiama finansavimo operacijų, vykdomų pagal šį sprendimą, finansinės padėties apžvalga. Be to, įtraukiamas specialus skirsnis, skirtas išsamiai įvertinti priemonės, kurių EIB ėmėsi siekdamas įgyvendinti 1 straipsnio 2 dalį.

2. EIB toliau teikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai visas nepriklausomo vertinimo ataskaitas, kuriose vertinami praktiniai konkrečių EIB veiksmų pagal išorės įgaliojimus rezultatai.

3. Taikant 1 dalį EIB teikia Komisijai EIB finansavimo operacijų, vykdytų pagal šį sprendimą, metines ataskaitas, kuriose pateikiamas vertinimas projekto, sektoriaus, šalies ir regiono lygiu bei Sąjungos išorės politikos ir strateginių tikslų įgyvendinimo, įskaitant bendradarbiavimą su Komisija, kitomis TFĮ ir EDFĮ, vertinimas, taip pat poveikio vystymuisi vertinimo ataskaitą, kaip nurodyta 7 straipsnyje. EIB ir kitų TFĮ ar EDFĮ bet kurie susitarimo memorandumai, susiję su finansavimo operacijų pagal šį sprendimą vykdymu, skelbiami viešai arba, jei tai neįmanoma, apie juos pranešama teikiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Komisijos metines ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai.

4. EIB teikia Komisijai statistinius, finansinius ir apskaitos duomenis, susijusius su kiekviena EIB finansavimo operacija, taip pat visą papildomą informaciją, kuri būtina, kad Komisija galėtų įvykdyti ataskaitų teikimo pareigas, arba kai tokių duomenų paprašo Audito Rūmai, ir pateikia neišmokėtų sumų pagal EIB finansavimo operacijas audito pažymą.

5. Rizikos, kuriai taikoma bendroji garantija, kaip apibrėžta 10 straipsnio 1 dalyje, apskaitos ir ataskaitų teikimo, kuriuos vykdo Komisija, tikslais EIB teikia Komisijai EIB rizikos įverti-

nimą ir informaciją apie EIB finansavimo operacijų su skolininkais arba išipareigojusiomis šalimis, kurioms suteikta garantija, išskyrus valstybes, reitingus.

6. Informaciją, nurodytą 3, 4 ir 5 dalyse, EIB teikia savo sąskaita.

7. EIB taip pat viešai skelbia 3 ir 4 dalyse nurodytą informaciją – bendro pobūdžio informaciją, išskyrus bet kokią konfidencialią informaciją.

8. Informacija apie tai, ar projektui taikoma ES garantija, nurodoma projekto santraukoje, kurią EIB skelbia savo interneto svetainėje pasibaigus tvirtinimo etapui.

9. EIB į savo metinę ataskaitą įtraukia tolesnį susitarimo memorandumą su Europos ombudsmenu veikimo vertinimą, kiek tas memorandumas susijęs su EIB finansavimo operacijomis pagal šį sprendimą.

10. Atitinkamais atvejais 1 ir 3 dalyse nurodyti reikalavimai taikomi tik toms EIB finansavimo operacijoms, dėl kurių EIB finansavimo paraiška pateikta po 2011 m. spalio 30 d. ir kurios pasirašytos po 2012 m. sausio 1 d.

12 straipsnis

Nebendradarbiaujančios šalys ir teritorijos

Vykdydamas finansavimo operacijas EIB nesitaiksto su jokiais veiksmis, kurie vykdomi siekiant neteisėtų tikslų, įskaitant pinigų plovimą, terorizmo finansavimą, mokestinį sukčiavimą ir mokesčių vengimą. Visų pirma EIB nedalyvauja jokiose finansavimo operacijose, vykdomose finansavimo reikalavimus atitinkančiose šalyse per nebendradarbiaujančias užsienio šalis ir teritorijas, kurias tokiomis pripažino OECD, Finansinių veiksmų darbo grupė ir kitos atitinkamos tarptautinės organizacijos.

13 straipsnis

Komisijos išmokėtų sumų išieškojimas

1. Jeigu Komisija išmoka sumą pagal ES garantiją, EIB Komisijos vardu ir jos naudai vykdo išmokėtų sumų išieškojimą.

2. Ne vėliau kaip 14 straipsnyje nurodyto garantijos susitarimo sudarymo dieną Komisija ir EIB sudaro susitarimą, kuriame nustatomos išsamios išmokėtų sumų išieškojimo nuostatos ir procedūros.

3. Siekdama skaidrumo Komisija savo interneto svetainėje paskelbia konkrečią informaciją, susijusią su visais sumų išieškojimo pagal 14 straipsnyje nurodytą garantijos susitarimą atvejais, išskyrus atvejus, kai būtina laikytis konfidencialumo.

14 straipsnis

Garantijos susitarimas

Komisija ir EIB sudaro garantijos susitarimą, kuriame nustatomos išsamios nuostatos ir procedūros, susijusios su ES garantija, ir atitinkamai apie tai informuoja Europos Parlamentą.

15 straipsnis

Audito Rūmų atliekamas auditas

ES garantijos ir pagal ją atliekamų mokėjimų ir išieškotų sumų, priskiriamų bendrajam Europos Sąjungos biudžetui, auditą atlieka Audito Rūmai.

16 straipsnis

Peržiūra

Prireikus, Komisija teikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl ES garantijos nustatymo pagal kitą daugiametę finansinę programą.

17 straipsnis

Galutinės ataskaitos teikimas

Ne vėliau kaip 2014 m. spalio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio sprendimo taikymo galutinę ataskaitą.

18 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 633/2009/EB panaikinamas.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja trečiąją dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Strasbūre 2011 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. DOWGIELEWICZ

I PRIEDAS

BENDROJO ĮGALIOJIMO REGIONINĖS VIRŠUTINĖS RIBOS

- A. **Sąjungos narystės siekiančios šalys** – 9 048 000 000 EUR.
- B. **Kaimynystės šalys ir šalys partnerės** – 13 548 000 000 EUR, preliminariai suskirstyta į tokias dalis:
- i) Viduržemio jūros regiono šalys – 970 000 000 EUR;
 - ii) Rytų Europa, Pietų Kaukazas ir Rusija – 3 848 000 000 EUR.
- C. **Azija ir Lotynų Amerika** – 3 952 000 000 EUR, preliminariai suskirstyta į tokias dalis:
- i) Lotynų Amerika – 2 912 000 000 EUR;
 - ii) Azija (įskaitant Vidurinę Aziją) – 1 040 000 000 EUR.
- D. **Pietų Afrikos Respublika** – 936 000 000 EUR.

Laikydami bendrojo įgaliojimo nustatytą bendrą viršutinių ribų, EIB valdymo organai gali nuspręsti iki 10 % regioninės viršutinės ribos sumos perskirstyti regionuose ir tarp regionų.

II PRIEDAS

FINANSAVIMO REIKALAVIMUS GALINTYS ATITIKTI REGIONAI IR ŠALYS

A. Sąjungos narystės siekiančios šalys

1. Šalys kandidatės

Kroatija, Islandija, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija, Turkija

2. Potencialios kandidatės

Albanija, Bosnija ir Hercegovina, Kosovas ⁽¹⁾, Serbija

B. Kaimynystės šalys ir šalys partnerės

1. Viduržemio jūros regiono šalys

Alžyras, Egiptas, Vakarų krantas ir Gazos ruožas, Izraelis, Jordanija, Libanas, Libija, Marokas, Sirija, Tunisas

2. Rytų Europa, Pietų Kaukazas ir Rusija

Rytų Europa: Baltarusija, Moldovos Respublika, Ukraina

Pietų Kaukazas: Armėnija, Azerbaidžanas, Gruzija

Rusija

C. Azija ir Lotynų Amerika

1. Lotynų Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Čilė, Kolumbija, Kosta Rika, Kuba, Ekvadoras, Salvadoras, Gvatemala, Hondūras, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvajus, Peru, Urugvajus, Venesuela

2. Azija

Azija (išskyrus Vidurinę Aziją): Afganistanas, Bangladešas, Butanas, Brunėjus, Kambodža, Kinija (įskaitant specialiuosius administracinius regionus Honkongą ir Makao), Indija, Indonezija, Irakas, Laosas, Malaizija, Maldyvai, Mongolija, Nepalas, Pakistanas, Filipinai, Singapūras, Pietų Korėja, Šri Lanka, Taivanas, Tailandas, Vietnamas, Jemenas

Vidurinė Azija: Kazachstanas, Kirgizija, Tadžikistanas, Turkmėnistanas, Uzbekistanas

D. Pietų Afrika

Pietų Afrikos Respublika

⁽¹⁾ Pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1244 (1999).

III PRIEDAS

FINANSAVIMO REIKALAVIMUS ATITINKANTYS REGIONAI IR ŠALYS

A. Sąjungos narystės siekiančios šalys

1. Šalys kandidatės

Kroatija, Islandija, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija, Juodkalnija, Turkija

2. Potencialios kandidatės

Albanija, Bosnija ir Hercegovina, Kosovas ⁽¹⁾, Serbija

B. Kaimynystės šalys ir šalys partnerės

1. Viduržemio jūros regiono šalys

Alžyras, Egiptas, Vakarų krantas ir Gazos ruožas, Izraelis, Jordanija, Libanas, Libija, Marokas, Sirija, Tunisas

2. Rytų Europa, Pietų Kaukazas ir Rusija

Rytų Europa: Moldovos Respublika, Ukraina

Pietų Kaukazas: Armėnija, Azerbaidžanas, Gruzija

Rusija

C. Azija ir Lotynų Amerika

1. Lotynų Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Čilė, Kolumbija, Kosta Rika, Ekvadoras, Salvadoras, Gvatemala, Hondūras, Meksika, Nikaragva, Panama, Paragvajus, Peru, Urugvajus, Venesuela

2. Azija

Azija (išskyrus Vidurinę Aziją): Bangladešas, Brunėjus, Kambodža, Kinija (įskaitant specialiuosius administracinius regionus Honkongą ir Makao), Indija, Indonezija, Irakas, Laosas, Malaizija, Maldivai, Mongolija, Nepalas, Pakistanas, Filipinai, Singapūras, Pietų Korėja, Šri Lanka, Tailandas, Vietnamas, Jemenas

Vidurinė Azija: Kazachstanas, Kirgizija, Tadžikistanas, Turkmėnistanas, Uzbekistanas

D. Pietų Afrika

Pietų Afrikos Respublika

⁽¹⁾ Pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1244 (1999).

IV PRIEDAS

REGIONINĖS POLITIKOS SISTEMA

EIB veikla šalyse partnerėse, kurios dalyvauja pasirengimo narystei Sąjungoje procese, vykdoma pagal stojimo ir Europos partnerystės dokumentus, kuriuose nustatyti kandidačių ir potencialių kandidačių prioritetai siekiant pažangos artėjant prie Sąjungos ir kuriuose numatytas Sąjungos paramos teikimas. Stabilizacijos ir asociacijos procesas – tai Sąjungos politikos Vakarų Balkanuose sistema. Ji grindžiama pažangia partneryste, kurią vykdydama Sąjunga teikia prekybos lengvatas, ekonominę ir finansinę paramą bei palaiko sutartinius santykius pagal stabilizacijos ir asociacijos susitarimus. Pasirengimo narystei finansinė parama, teikiama pagal PNPP, padeda šalims kandidatėms ir potencialioms kandidatėms pasirengti vykdyti Sąjungos narystės išpareigojimus ir uždavinius. Šia parama remiamos vykdomos reformos, įskaitant pasirengimą būsimai narystei. Daugiausia dėmesio skiriama institucijų stiprinimui, teisės aktų derinimui su Sąjungos *acquis* ir pasirengimui vykdyti Sąjungos politiką bei priemones ir priemonių, kurias taikant siekiama ekonominės konvergencijos, rėmimui.

EIB veikla kaimynystės šalyse vykdoma įgyvendinant Europos kaimynystės politiką, pagal kurią Sąjunga siekia plėtoti ypatingus santykius su kaimynystės šalimis, siekdama sukurti Sąjungos vertybėmis, pavyzdžiui, demokratija, teisinės valstybės principu, geru valdymu ir pagarba žmogaus teisėms, grindžiamą gerovės ir geros kaimynystės erdvę, kurioje palaikomi glaudūs ir taikūs santykiai, kurių pagrindas – bendradarbiavimas diferencijuojant veiksmus pagal rezultatus. Vykdydant šį bendradarbiavimą, pagal šį sprendimą teikiama EIB parama taip pat bus siekiama finansuoti politikos sritis, kuriomis skatinamas integracinis augimas ir darbo vietų kūrimas, kuriais prisidedama prie socialinio stabilumo laikantis paskatomis grindžiama metodo, remiant Sąjungos išorės politikos tikslus, įskaitant su migracija susijusius klausimus.

Tiems tikslams įgyvendinti, Sąjunga ir jos partneriai įgyvendina bendrai suderintus dvišalius veiksmų planus, kuriuose nustatyti prioritetai, įskaitant politinių ir saugumo klausimų, prekybos ir ekonominių reikalų, aplinkosaugos ir socialinių klausimų bei transporto ir energetikos tinklų integravimo prioritetus.

Viduržemio jūros šalių sąjunga, Sąjungos strategija dėl Dunojaus regiono, Sąjungos Baltijos jūros regiono strategija, Rytų partnerystė ir Juodosios jūros sinergija yra daugiašalės ir regioninės iniciatyvos, kuriomis papildoma Europos kaimynystės politika; jomis siekiama skatinti Sąjungos ir atitinkamos kaimynystės šalių partnerių, susiduriančių su bendrais iššūkiais ir (arba) esančių bendroje geografinėje aplinkoje, grupės bendradarbiavimą. Viduržemio jūros šalių sąjunga siekiama atnaujinti Europos ir Viduržemio jūros regiono integracijos procesą remiant abipusę ekonomikos, socialinę ir aplinkosaugos vystymąsi abiejose Viduržemio jūros pakrantėse ir remia aktyvesnę socialinę ir ekonominę vystymąsi, solidarumą, regioninę integraciją, tvarų vystymąsi ir žinių gilinimą, akcentuojant poreikį stiprinti finansinę bendradarbiavimą remiant regioninius ir tarpvalstybinius projektus. Visų pirma Viduržemio jūros šalių sąjunga remiamas jūrų ir sausumos greitkelių kūrimas, Viduržemio jūros valymas, Viduržemio jūros regiono saulės energijos planas, Viduržemio jūros regiono verslo vystymosi iniciatyva, civilinės saugos iniciatyvos ir Europos bei Viduržemio jūros regiono universitetas. Sąjungos Baltijos jūros regiono strategija remiama tvari aplinka ir optimalus ekonomikos bei socialinis vystymasis Baltijos jūros regione. Sąjungos strategija dėl Dunojaus regiono visų pirma remiamas transporto, energetikos jungčių ir saugumo plėtojimas, tvarus vystymasis ir socialinis bei ekonomikos vystymasis Dunojaus regione. Rytų partnerystėje siekiama sudaryti būtinas sąlygas Sąjungos ir rytinių šalių partnerių politinei asociacijai ir tolesnei ekonominei integracijai paspartinti. Rusijos Federacijos ir Sąjungos plataus masto strateginė partnerystė vykdoma atskirai nuo Europos kaimynystės politikos, ir joje numatytos bendros erdvės bei veiksmų planai. Jas daugiašaliu lygiu papildė Šiaurės dimensijos iniciatyva, kuri yra Sąjungos, Rusijos, Norvegijos ir Islandijos bendradarbiavimo pagrindas.

EIB veikla Lotynų Amerikoje vykdoma įgyvendinant Sąjungos, Lotynų Amerikos ir Karibų šalių strateginę partnerystę. Kaip pabrėžta 2009 m. rugsėjo mėn. Komisijos komunikate „Europos Sąjunga ir Lotynų Amerika – pasaulinės reikšmės partnerystė“, Sąjungos prioritetai bendradarbiavimo su Lotynų Amerika srityje yra: skatinti regioninę integraciją ir panaikinti skurdą bei socialinę nelygybę siekiant skatinti tvarų ekonomikos ir socialinę vystymąsi. Tų politinių tikslų bus siekiama atsižvelgiant į skirtingą Lotynų Amerikos šalių išsivystymo lygį. Bendrose Sąjungos ir Lotynų Amerikos interesų srityse, įskaitant aplinkosaugą, klimato kaitą, nelaimių rizikos mažinimą ir energetiką, mokslą, mokslinius tyrimus, aukštąjį mokslą, technologijas ir inovacijas, bus vedamas dvišalis dialogas.

EIB skatinamas vykdyti aktyvią veiklą Azijoje - tiek dinamiškose kylančios ekonomikos šalyse, tiek neturtingesnėse šalyse. Šiame įvairialypiame regione Sąjunga stiprina strategines partnerystes su Kinija ir Indija ir vykdomos derybos dėl naujos partnerystės ir laisvosios prekybos sutarčių su Pietryčių Azijos šalimis. Tuo pačiu metu vystomas bendradarbiavimas išlieka vienu iš Sąjungos ir Azijos partnerystės prioritetų; Sąjungos Azijos regiono vystymosi strategija siekiama panaikinti skurdą remiant plataus masto tvarų ekonomikos augimą, skatinant prekybai ir integracijai regione palankią aplinką ir sąlygas, stiprinant valdyseną, didinant politinį ir socialinį stabilumą bei remiant 2015 m. Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimą. Kartu kuriama politika bendriems uždaviniams, pavyzdžiui, kovos su klimato kaita, tvaraus vystymosi, saugumo ir stabilumo, valdysenos ir žmogaus teisių, taip pat gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos ir reagavimo srityse, spręsti. Sąjungos naujos partnerystės su Vidurine Azija strategija, kurią Europos Vadovų Taryba priėmė 2007 m. birželio mėn., buvo sustiprintas regioninis ir dvišalis dialogas bei Sąjungos bendradarbiavimas su Vidurinės

Azijos šalimis regionui aktualiausiais klausimais, pavyzdžiui, skurdo mažinimo, tvaraus vystymosi ir stabilumo klausimais. Strategijos įgyvendinimas įtakojo didelę pažangą žmogaus teisių, teisinės valstybės, gero valdymo ir demokratijos, ekonomikos vystymosi, švietimo, prekybos ir investicijų, energetikos ir transporto bei aplinkosaugos politikos srityse.

EIB veikla Pietų Afrikoje vykdoma įgyvendinant Pietų Afrikai skirtą ES šalies strateginį dokumentą. Pagrindinės tame strateginiame dokumente nustatytos sritys yra darbo vietų kūrimas ir paslaugų teikimo bei socialinės sanglaudos pajėgumų plėtojimas. EIB veikla Pietų Afrikoje labai papildė Komisijos vystomojo bendradarbiavimo programą, visų pirma dėl to, kad EIB daugiausia dėmesio skiria privačiam sektoriui remti ir investicijoms į infrastruktūros bei socialinių paslaugų (būsto, elektros energijos, geriamojo vandens valymo ir savivaldos infrastruktūros) plėtojimą. Pietų Afrikai skirto ES šalies strateginio dokumento vidurio laikotarpio peržiūroje yra pasiūlyta stiprinti veiksmus kovos su klimato kaita srityje vykdant veiklą, padedančią kurti ekologiškas darbo vietas.
